

ԱՐՏԱԿ ՄՈՎՍԻՍՅԱՆ

ԵՊՏ ղոցնկար, Գևորգյան հոգևոր ճեմարանի դասախոս

ՊԵՏՐՈՍ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ – 60

Մեր հոգեբանության մեջ արմավաբացած է՝ ամեն նորածնից ակնկալել իր երկրին ու ժողովրդին պիտանի անձնավորություն դառնալը: Անշուշտ, նույնպիսի ակնկալությամբ էին

60 փարի առաջ, 1944 թ. հունիսի 22-ին, Լենինական քաղաքում ավելորդ ծնունդը որդու, որը երզնկացի հովհաննես հովհաննիսյանի և փրայիզոնցի Վարդանուշ Լուսպարոնյանի ընտանիքում ծնված ութ զավակներից հինգերորդն էր: Եվ հասարակ կարելի է պնդել, որ այն ժամանակ որևէ մեկի մարդով էլ չէր անցնի, թե նորածնի մասին 60 փարի անց խոսելիս՝ նրան պետք է բնորոշեն որպես հայ պարամագրության մերօրյա լավագույն ուսումնասիրողներից մեկի...

1951-1961 թթ. սովորել և ավարտել է Լենինականի Վ. Մայակովսկու անվան N 5 միջնակարգ դպրոցը: 1962-1970 թթ. ուսանել է Երևանի պետական համալսարանի պարամագրության ֆակուլտետում: Ուսումնառությունն ընդմիջվել է զինձառայությամբ (ԽՍՀՄ զինված ուժեր, 1964-1967 թթ.):

1970-1973 թթ. կրթությունը շարունակել է Երևանի պետական համալսարանի ասպիրանտուրայում՝ գիտության վաստակավոր գործիչ, պարամական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Սերոբ Պողոսյանի ղեկավարությամբ:

1975-1980 թթ. աշխատել է Երևանի պետական համալսարանի պարամագրության ֆակուլտետի կաբինետի վարիչ:

1976 թ. պաշտպանել է դիսերտացիա՝ «Հայաստանի ֆեոդալիզմի դարաշրջանի սոցիալ-փոքրեական հարաբերությունների ուսումնասիրությունը ակադեմիկոս Հակոբ Մանանդյանի աշխատություններում» թեմայով և ստացել պարամական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճան:

1976-1980 թթ. համապետության կարգով դասավանդել է Երևանի պետական համալսարանի փարբեր ֆակուլտետներում: 1980-1984 թթ. եղել է դոցենտի պաշտոնակատար Երևանի պետական համալսարանի Հայոց պարամագրության ամբիոնում:

1984 թ. ստացել է դոցենտի կոչում:

1984 թվականից առ այսօր Երևանի պետական համալսարանի Հայոց պարամագրության ամբիոնի դոցենտ է:

1984 թվականից առ այսօր Երևանի պետական համալսարանի Հայոց պարամագրության ամբիոնի դոցենտ է:

1992-1993 թթ. դասավանդել է Համազգայինի Բեյրութի Հայագիտական բարձրագույն դասընթացներում:

1995-1999 թթ. համալրելության կարգով դասավանդել է Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցում:

1999 թ. առ այսօր համալրելության կարգով դասավանդում է Սուրբ Էջմիածնի Գևորգյան Հոգևոր ճեմարանում (Աստվածաբանական համալսարան):

1984-2004 թթ. եղել է մի շարք գիտական, գիտամեթոդական, ուսումնական խորհուրդների անդամ: Մասնակցել է հայագիտական բազմաթիվ միջազգային և հանրապետական գիտաժողովների:

Պետրոս Հովհաննիսյանի ուսումնասիրությունները, որոնք գիտական և հանրամատչելի մամուլում բազմիցս գրախոսվել ու արժանացել են ամենաբարձր գնահատականների, կարելի է բաժանել մի քանի մեծ խմբերի: Ուշագրավ մի խումբ են կազմում հայ պատմագիտության մեծերի կենսամատենագիտությանը նվիրված նրա ուսումնասիրությունները, որոնց մեջ հարկապես հիշատակության են արժանի Մովսես Խորենացու, Նիկողայոս Ադոնցի, Հակոբ Մանանդյանի և Ծափուր Աղայանի կյանքին ու գործունեությանը նվիրված աշխատանքները:

Չափազանց կարևոր են նրա մասնակցությամբ կազմված ու խմբագրությամբ լույս տեսած «Հայ ժողովրդի պատմության քրեստոմատիա» (հատ. 1, Երևան, 1981), «Հայոց պատմություն. հնագույն ժամանակներից մինչև մեր օրերը» (Երևան, 2000), «Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսներ» (Երևան, 2001) հատորները, որոնք մեր ուսանողության համար այսօր ծառայում են իբրև անփոխարինելի ուսումնական ձեռնարկներ:

Պետրոս Հովհաննիսյանի պրպարուն աշխատասիրության բոլորիս համար անսպասելի արդյունքը եղավ փարիներ առաջ Բեյրութի Համազգայինի գրական դիվանում Նիկողայոս Ադոնցի կորած համարվող արխիվի հայտնաբերումը: Դրան հաջորդեցին մամուլում և առանձին գրքերով մեծանուն գիտնականի չինացող աշխատանքների հրատարակությունները: Ներկայումս Պետրոս Հովհաննիսյանի աշխատասիրությամբ հրատարակության ընթացքում է գրվում Նիկողայոս Ադոնցի քառահատորյակը:

Հայկական հարցի ուսումնասիրության առումով բացառիկ կարևոր նշանակություն ունեցան Նիկողայոս Ադոնցի «Հայկական հարց» հատորի (կազմել, ծանոթագրել և ներածությունը գրել է Պետրոս Հովհաննիսյանը, Երևան, 1996) և «Армянский вопрос. Геноцид армян. Библиография литературы на русском языке (1877-1997)» (составители П. О. Оганесян, Э. А. Бабаян, Ереван, 1998) մատենագիտական փնտելավորի հրատարակությունները, որոնք հորեյարի աշխատությունների մեջ ուրույն խումբ են կազմում:

Պետրոս Հովհաննիսյանի գործունեության մեջ բացառիկ փնտել է գրվում նրա դասախոսական երկարամյա աշխատանքը: Վերջերս թղթապանակներիս մեջ այլ նյութեր փնտրելիս ձեռքս ընկավ «Երիտասարդ պատմաբան» ուսանողական պաշտոնաթերթի 2000 թ. երրորդ համարը, որում գեղեղված նյութերից մեկը կրում էր «Հարցագրույց սիրելի դասախոս Պետրոս Հովհաննիսյանի հետ» վերնագիրը:

Այսօր Նայաստանում և Մփյոռքում կան մեծ թվով գիտության դոկտորներ և թեկնածուներ (այդ թվում՝ փողերիս հեղինակը), որոնք սիրով ու հպարտությամբ են խոսում իրենց՝ Պեպրոս Հովհաննիսյանի ուսանողը եղած լինելու մասին:

Շնորհավորում ենք մեծարգո Պեպրոս Հովհաննիսյանի ծննդյան 60-ամյակը՝ ցանկանալով նորանոր հաջողություններ իր բեղմնավոր գիտական և դասախոսական գործունեության բնագավառներում:

Խոնրագրության կողմից - «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը և շնորհավորում է բազմալսարանի գիտնականին ու դասախոսին՝ մաղթելով գիտա-մանկավարժական գործունեության արդյունաշատ երկար տարիներ:

Մտորն Կարգրելով հարգարժան գիտնականի նոր հողվածը, ակնկալում ենք նրան հաճախ հյուրընկալելու «Էջմիածին» ամսագրի էջերում: